

РЕШЕНИЕ

№ 11103

гр. София, 08.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав,
в публично заседание на 27.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **3585** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.172, ал. 4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Производството по делото е образувано по жалба на Р. И. Д.-Н.-ЕГН-[ЕГН] от [населено място], подадена чрез адв. М. Д. – САК, против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №24-4332-001144/27.02.2024г. на ВПД Началник група към СДВР, отдел ПП с която на осн. чл.171, т.1, б.“а“ от ЗДвП е наложена ПАМ – временно отнемане на СУМПС до отпадане на основанието за това. В жалбата е посочено, че оспорената заповед е незаконосъобразна. Моли се тя да бъде отменена.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв.Д., която поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът - ВПД Началник група към СДВР, отдел ПП – в съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Административен съд София-град, III отделение, 80 състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На 12.02.2024г. жалбоподателката подаде Заявление №278 за издаване на свидетелство за управление на МПС.Към заявлението били приложени и изискуемите по закон документи-експертно решение №91264 от 28.06.2023г., допълнителен лист №1 към ЕР, удостоверение за здравословното състояние на водач/кандидат за

придобиване на правоспособност за управление на МПС. При разглеждане на приложените документи по заявление №278/12.02.2024г. за издаване на свидетелство за управление на МПС по-конкретно ЕР №91264 издадено от ТЕЛК към Втора многопрофилна болница за активно лечение-София“ ЕАД било записано, че Р. Д.-Н. е с 60% трайно намаена трудоспособност с водеща диагноза „Биполярно афективно разстройство, сегашен епизод-смесен.

Издадена била Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №24-4332-001144/27.02.2024г. на ВПД Началник група към СДВР, отдел ПП с която на осн. чл.171, т.1, б.“а“ от ЗДвП е наложена ПАМ – временно отнемане на СУМПС до отпадане на основанието за това.

В съдебното производство от процесуалния представител на жалбоподателя се представени допълнителни доказателства, а именно: копие на свидетелство за управление на МПС издадено на 03.04.2024г., становище на Директора на СРЗИ, обяснение от д-р Б., издал удостоверението за здравословното състояние на водач/кандидат за придобиване на правоспособност за управление на МПС, справка от НЕЛК за експертни решения за лице.

Административен съд София-град, III отделение, 80 състав при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от страна, имаща правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съобразно разпоредбата на чл. 23 ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки се уреждат в съответния закон. Съгласно чл.172, ал.1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Контролът по спазването на правилата за движение от всички участници в движението и техническата изправност на движещите се по пътя пътни превозни средства се осъществява от служби на МВР, определени от министъра на вътрешните работи /чл.165, ал.1, т.1 ЗДвП/. Оспорената заповед е издадена от компетентен орган.

ЗППАМ отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК и е издадена в законоустановената писмена форма, съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването ѝ.

Съгласно чл. 171, ал.1, т.1 б."а" от ЗДвП, за осигуряване безопасността на движението по пътищата се отнема временно свидетелството за правоуправление на водач, за когото видимо се установи, че не отговаря на медицинските или психологическите изисквания – до отпадане на основанието.

За да бъде законосъобразно наложена ПАМ на основание цитираната разпоредба, следва безспорно да е установено, че водачът видимо не отговаря на медицинските или психологическите изисквания.

В случая в оспорената заповед е посочено, че след преглед на представените от жалбоподателя документи по заявление №278/12.02.2024г. за издаване на СУМПС е преценено, че жалбоподателката страда от заболяване, при наличието на което се налагат ограничения за получаване на СУМПС.

Изложеното обаче не води до категоричен извод, че към момента на налагане на ПАМ с процесната заповед жалбоподателят действително не е отговарял на медицинските изисквания.

Съгласно чл. 170, ал. 1 от АПК в хода на производството административният орган следва да установи съществуването на фактическите обстоятелства, на които се е позовал при издаване на оспорения акт, както и изпълнението на законовите изисквания при издаването му. Съдът приема, че в случая това не е направено, тъй като от събраните в хода на съдебното производство доказателства не се установява по несъмнен и категоричен начин, че жалбоподателят не отговаря на медицинските изисквания за водач на МПС. Изводът за наличието на основанието на чл. 171, ал.1, б."а" от ЗДвП, по отношение на жалбоподателя, не е мотивиран с доказателства, че за водача видимо е установено, че не отговаря на медицинските изисквания. В нарушение на изискването на чл. 35 и чл. 36 от АПК в хода на производството пред административния орган не са събрани никакви други доказателства относно медицинското състояние на водача, а това е съществено нарушение на процесуалните правила, което е довело неизясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая, съответно – и до постановяване на заповедта за ПАМ при фактическа липса на доказателства за това, че спрямо жалбоподателя е налице правното основание по см.чл. 171, т.1, б."а" от ЗДвП.

Съгласно Наредба № 3 от 11.05.2011 г. за изискванията за физическа годност към водачите на моторни превозни средства и условията и реда за извършване на медицинските прегледи за установяване на физическата годност за водачите от различните категории/ обн., ДВ, бр.39 от 20.05.2011 г., изм. и доп., бр.30 от 15.04.2016г., бр.11 от 2.02.2018 г., в сила от 2.02.2018 г. /Наредбата/ чл.3, ал.2. Водачите на моторни превозни средства и кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на МПС трябва да отговарят на изискванията за физическа годност за категорията, която притежават, съответно категорията, за която придобиват правоспособност.

На жалбоподателя е издадено Удостоверението за здравословното състояние на водач/кандидат за придобиване на правоспособност за управление на МПС.Заключението на общопрактикуващия лекар е, че лицето отговаря на изискванията за физическа годност към водач на МПС, категория В.

В съдебното производство е представено и становище от Директора на СРЗИ, от което е видно, че в издадения документ Удостоверението за здравословното състояние на водач/кандидат за придобиване на правоспособност за управление на МПС е вписано ЕР №91264/28.06.2023г. издадено от ТЕЛК, в което са вписани две диагнози МКБ 10-F31.6 и МКБ 10-F31.3.Двете диагнози не съвпадат по МКБ 10 съгласно т.25 от Приложение №1 към ал.2 на чл.4 от Наредба №3 от 11.05.2011г. за изискванията за физическа годност към водачите на МПС и условията и реда за извършване на медицински прегледи за установяване на физическа годност на водачите от различните категории.В целия раздел за „Психични заболявания към Приложение №1 към ал., чл.4 от Наредба №3 липсват диагнози по МКБ 10-F31.

Същите са приети като доказателства без оспорване от ответника. Те представляват официални удостоверителни документи по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК, поради което се ползват с обвързваща доказателствена сила.

Въз основа на гореизложеното съдът приема, че в хода на съдебното производство не са представени и не са събрани доказателства относно възприетото от административния орган наличие на основанието на чл. 171, т.1, б."а" от ЗДвП спрямо жалбоподателя. Изложеното обосновава извод за неправилно приложение на материалния закон по см.чл. 146, т.4 от АПК при постановяване на оспорения акт,

респективно – и за основателност на жалбата, което налага уважаването и отмяната на заповедта за налагане на ПАМ.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, съобразно представения договор за правна помощ и доказателства за тяхното заплащане в общ размер на 810.00 лв., от които 10.00 лв. платена държавна такса и 800.00 лв. платено адвокатско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 80 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Р. И. Д.-Н.-ЕГН-[ЕГН] от [населено място], подадена чрез адв. М. Д. – САК, против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №24-4332-001144/27.02.2024г. на ВПД Началник група към СДВР, отдел ПП с която на осн. чл.171, т.1, б.“а“ от ЗДвП е наложена ПАМ – временно отнемане на СУМПС до отпадане на основанието за това.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи за заплати на Р. И. Д.-Н.-ЕГН-[ЕГН] сумата от 810.00 лв. /осемстотин и десет/, представляваща разноски в производството.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: